

מסורת הש"ס

[illegible]

יורה אור השלם

1. מִקֵּץ שֶׁבַע יָמִים תִּשְׁלַחְוּ אֶת אִשׁ אֶת הַעֲבֵרָא אֲשֶׁר יִקְרָא לָהּ וְהַעֲבֵרָא שֶׁ שָׁמַיִם וְהַלְלִיחוּ חֲפָשִׁי מִעֲנָן וְלֹא שִׁמְנוּ אֲבוֹתֵיהֶם אֵלֵי וְלֹא הָיוּ אֶת אֲנֹכִי.
2. א. יִרְמִיָּה לֹד יֵד
ב. כִּי יִעֲבֹר לָךְ אֲחִיךָ הָעֲבֵרָא אוֹ הַעֲבֵרָא וְהַעֲבֵרָא שֶׁ שָׁמַיִם וְהַלְלִיחוּ חֲפָשִׁי מִעֲנָן וְהַלְלִיחוּ חֲפָשִׁי מִעֲנָן.
3. יִשְׁמְעֵנוּ אֱלֹהֵי כְּבוֹד הַגָּבוֹה אֲשֶׁר בָּרוּךְ הוּא וְכָבוֹד יִשְׁלַח אִשׁ אֶת אֲבִירָו וְאִשׁ אֶת שִׁמְחוֹ חֲפָשִׁי יִלְלִיחַ עֲבָד כֶּם עוֹד

ישיבת ד"ר
4. רב המזרחי ועוד חברים
לא ישובו עוד בחיים והם
לא חזקו כל כך והמזרחי לא
ישוב ואיש בעצמו חזק לא
יחזקו. ויחזקו לא יזו
ויאמר מה הענין הן
אשר אני ראה ואמר
אילו אנשי העיר הקבר
היו האחרים אשר בא
מיסדה ויבא את
הדברים האלה אשר
עשית על המזבח בית
אלה.
6. ויבדקו שם קציר לז'
בשביע שנות עמי.

[illegible]

שימה מקובצת

[א] ולא מנו יובלות תיבת
 שמיטין ואות ר' נמחק:
 [ב] הרברים האלה אשר
 עשית על: [ג] קציר לך. ס"א
 אל חקר קציר אלא קצין:
 [ד] וכת יפה שבכתיב:
 [ה] אחורה מרמית ליה: [ו] לוי
 ומה בן לוי: [ז] ממכר ממכר
 יצא: [ח] כשד התרם
 שרה הוא דרמק ליה נמא
 ליה לכהנים אות ר' נמחק:

פ' שביעית ככלל הוא: (ז' הבה)
כמו ראת אמר שלחו מלך כי
עמכם. הראש ויל' (ז' דרבי)

המוכר שדהו פרק תשיעי ערכין

לג.

יובלות כדקאמרת: אלא לרבי יהודה
משנע לשבע שנים יעשו שמיטה לעולם
כר' יהודה: ולא מנו יובלות. דימי
שנים שאף שנה שביעית ע' והאל

אלה מלמד שהחורין ירמיה ויאשה
 מלך עליהם. ומתנה שהיה
 אחרי שהחזיקו ירמיה לא עמדו בדרך
 חסד חורבן ברא לוי שנה דפרישת
 לעיל בפ"ב (דף י"ב) וא"כ לא הגיעו
 שגור הכולל טולק למלואו ויאשה
 ושלחו וי"ל טולק למלואו ארבעים
 שהיו להם קודם שגלו והא דפריך לעיל
 והמכחב ויאשה ושלחו עיקר הפירוש
 המכחב (ירמיה ה') ויאשה כל השנה
 וכל העם אשר באו בצריה שמעו
 ששננו בצריה שלש עשרה
 חפשים ביובל כשיגיע היובל:

החזיר ירמיה ומנלן דיאשיה
אני רואה ויאמרו אליו אנשי
א את הדברים ב' ע"ל המכתב
לא כשהחזיר ירמיהו אישיו
הודה שחזר קצור לך ב' בשבוי
כח יפה שכבתי עיר חומה
ר חרש כבתים ויוצאין כיובל
הארץ יחשב הקישו הכתוב
ב' כסף אף בתי החצרים יוצאין
נאלת בפחות משתי שנים אף
ת"ל גאולה תהיה לו מיד
שבבתים יכול לא יצאו כיובל
א נצרכא אלא למקדיש בית
ובל בשנה שניה למאי מרמית
ליה ללוקח אי לשדה אחוזה
נצא מתקין לה רב ועירא מאי
שלא יאמרו הקדש יוצא בלא
ברו הירע כמו בהקדשו ישראל
ישו והתם מנלן דתניא ו' יוצא
נ"ל בית ועיר אחוזתו מה ת"ל
יחנם אלא בפדיון ופליגא דר'
הכסף וקם לו כשפרט הכתוב
לה' ב' שדה הוא דפרק ליה
לא למה לי אמר רב פפא לא
בו יובל בשנה שניה למאי
ש ליה ללוקח אי לשדה אחוזה
יצא תניא כוותיה דרב הונא
גרים הרי זה גואל מיד גואלו
נ גאל חוזר לבעלים כיוכל:
מתנ'

[illegible][illegible]

יִדְאֲמְרֵי שְׁנַת חֲמִשִּׁים אֵינָם מֵן
יְיָ יִהְיֶה דֹאֲמֵר שְׁנַת חֲמִשִּׁים
אֵין לִמָּה לִי בְשִׁמְיָן מִגִּיָּה הָא
יְיָ יִהְיֶה וְלֹא מִנּוּ ¹⁶ מִשְׁמִיָּן
יִמְקֶץ שֶׁבַע שָׁנִים תִּשְׁלַחוּ
הַעֲבְרֵי אֲשֶׁר יִמְכַר לָךְ הַוְיֹנָן
שָׁנִים ⁽⁶⁾ וְהַכְּתִיב ² וְעֹבֶדְךָ שֶׁשֶׁ
נִחְמַן כִּי יִצָּחַק שֶׁשֶׁ לִנְמַכֵּר
הָיָה בְּתוֹכָהּ כְּתִיב וְקֹאֲמֵר
וְהַכְּתִיב ³ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁלַחוּ
וְיִחַן ¹⁰ וְיִרְמֶה הַתּוֹרִין וְיִאֲשִׁיֵּה בֵן
וְיִמָּנֵה לֵן דְּהַרְדּוֹר דְּכִתְבֵי יִכְלִי
וְיִבְרַךְ אֵל יִשְׁוֹר אֲמִשְׁוֹר יִכְלִי

בָּנָם עָלָיו שִׁיבְטָל אֶלָּא מִלְמַד
תִּיב ¹⁰ וַיֹּאמֶר מִה הֲצִיּוֹן הִלָּא אִשְׁ
הַאֲלֹתִים אֲשֶׁר בָּא מִיְּהוּדָה וְיִ
הַתִּיבֹּם שֶׁל יֵאֵשִׁיחוּ בִּבְיַת אֶל
חֲמֹן בֶּר יִצְחָק אֲמַר מִהֲבָא ¹¹
תִּנְיָ ¹² בְּיַת הַחֲצֵרִים נוֹתֵן לִי
וְגַּם אֶלְחָן מִיד וְכָל שְׁנֵים
שְׂדוֹת: גַּם ¹³ תָּנוּ רַבֵּן ¹⁴ עַל שֶׁ
הָיָה שְׂדֵה אַחוּהָ יוֹצֵא בִּיּוֹבֵל וּבְנֵי
אֶסְכָּן אֵין מֵה שְׂדֵה אַחוּהָ אֵינֶה
אֵינֶם נִגְאָלִים פְּחוֹת מִשְׁתֵּי
כֹחַ יָפֵה שְׁבִשְׂרוֹת וְכֹחַ לִי ¹⁵ שֶׁ
אֵין מֵאֵי קֶאֱמֵר אֲמַר רַב הוּנָא
נִגְאָלוּ אַחֵר מִיד קֹדֶשׁ וּפְגַע בִּי
רַבִּי חוּמָה דְּמִרְמִית לִיה אֵיחָלִי
נִים נִפְקָא ¹⁶ אֲצִרְךָ וּבִיּוֹבֵל
נִסְתַּלֵּל לֹא נִגְאָלוּ נִמֵּי אֵל ¹⁷ כִּי
לִי ¹⁸ מֵה בֵּן לִי שִׁיפָה כְּחוֹן בִּי
וּמִכְרוּ אֵין דִּין שְׁהוּרַע כְּחוֹ בִּי
אֶפְלוּ עֲבָרֵי מִשְׁלָטֵלוּ וְשִׁמְרֵי
וַיֹּצֵא בַּחֲבֹם וְאֵין קֹדֶשׁ וַיֹּצֵא
אוֹשְׁעִיָּה הַכֹּהֵן הַזֶּה בִּיּוֹבֵל ¹⁹ וְנֹתֵן
וְיֹהֵה הַשְּׂדֵה בְּצִאֲתוֹ בִּיּוֹבֵל
אֲבָל הֵךְ בְּדִקְיָם קִימִי וּבִיּוֹבֵל
מִכּוּכֵר בֵּית בְּכָתִי הַחֲצֵרִים וּפְגַע
בְּכָתִי עָרִי לֹחֲמִי מִצְרִית לִיה אֵי
וְלֹמָה כְּעִי לֹחֲמִי אֲצִרְךָ וּבִיּוֹם
אוֹשְׁעִיָּה ²⁰ הַמְקֻדָּשׁ בֵּית בְּכָתִי לִי
אֲחֵר מִיד קֹדֶשׁ הִנֵּיעַ יוֹבֵל ²¹

ואמר לקמן [ע"פ]: הורע כמו צהקדי
כר ציור ולא היה כתב בית הוה
אמר רב הונא לעיל מקדיש בית
בבית וקדש הכסף וקס לו. שהלוקח כלום
עדיין דיוחא מידו ומחלקת יו האי
כלל וקס לו ולא נפקא יו מידא
לשמות ניד לוקח כדמניא לעיל בריש
נשואו גרסינן. כר הונא דאמר לעיל מק
ואמר דאמרי קימי בירא דלוקח:
ד: גאלה אמר חיד הקדש והניג וכל

[illegible]

הניחא (לרלבנ)
המנין אלא ל
עולה לכאן וכו'
וראי דלא כ
ויובלות והכו
איש את אחי
בהו מקץ שבו
שנים ואמר ו
ושבע לרצנע
השלחאן
א"א אמר ר
און מלך
המוריר אל

בְּמֶלֶךְ וּבְנִימֵי ד
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶן ד
הַעִיר הַקֶּבֶר א
בֵּית אֵל וְכִי
מֶלֶךְ עֲלֵיהֶן ו
שְׁבוּת עֲמִי:
וְכֹה יִפֹּה שְׁבִי
וּבִגְרַעוֹן כִּסֵּף
לְשֵׁרָה אַחֲוָה
כִּיּוֹבֵל וּבִגְרַעוֹ
הַחֲצִירִים כִּבִּי
הַחֲוֵל וְנִתַּל ל
"ת"ל וּבִיּוֹבֵל
כִּבְתֵּי הַחֲצִירִים
לִיָּה אֶל לְבִתָּה
מְדַמִּית אִי לִכְכֹּ
אִירִיא נֶאֱלֹא אִי
פְּרִיּוֹן מַגְלָן מִמֶּנִּי
שְׁהוֹרַע כְּחוֹ ל
מִמֶּנִּי שְׁמוֹת;
מִמֶּנִּי דֹא"ל
אִשְׁעִיא דֹא"ל
בְּשֵׁרָה אַחֲוָה
וּנְפָקָא לְכַהֲנִיכֵי
נִצְרַכָּא אֵלָא
מְדַמִּית לִיָּה א
מְדַמִּית לִיָּה ו
וְחִיּוּבָתָא דְרִכְבִּי
לְעוֹלָם נֶאֱלֹא

שגולל מיד שזה
ערי חומה גואלץ לעולם ויואלץ ציבול
ה חכיב ואשר יגאל מן הליום ויאל
ציבול: ופליגה דרבי אושעיא. הא
ה ציבול פליגה דאדרי אושעיא: ככל:
בגולל הא אחזה על אחרי: מיד
ל הנך. בתי החורים בדקימי קיימי
ול שנה אחת משתי שנים שהיא רחא
ברת לאחר היובל: פליג חוסיס דרבי
באלימ: ציבול: וסופגה דרבי אושעיא
באלימ: דכמיב דה ויקרא מן לא יגאל

[illegible]

וְשֵׁנִי וְשֵׁנִי כִּי אֵלֶיךָ יִשְׁתָּחֲוּ וְלֹא יִשְׁתָּחֲוּ
 לְדִכְרִי (שמות טז)
לְנִלְעַם שֶׁשֶׁהָרֶגֶץ
 וְהָאֵשׁ לֹא יִשְׁתָּחֲוּ
 לְרִעְיָתוֹ וְיֹאמַר כִּיבֻזֵּם
 הוּא יִכְלֵם וְתִקְדְּשִׁי
 דְּהוּא יִכְלֵם וְתִקְדְּשִׁי
בְּחֻמְסָא
 לְהוֹרִימָה וְקֹאמֶר
 שְׂמִיטָה שְׂמִיטָה
 בְּיָמֵינוּ דְּקִדְּשִׁי חַיִּי
 יִשׁוּב דְּקֹאמֶר לְהוֹרִי
 יִשׁוּב דְּקֹאמֶר לְהוֹרִי
אֶפְסָר וּבִזְעָל
 וְגַד וְנִיחָא מִתְחַנֵּה
 שְׂמִיטָה שְׂמִיטָה

[illegible]

שירה מקובצת

ורא מני ביבולת הריח
ומימי אבות יי נמקח;
הריחם האלה אשר
ישע יעלם יי צדור קר. ס"א
החך קצור אשר אצין;
וכת יפה שביבסם;
אחזתו בפרסית ילי יי ולי
למסר פסטר יי מסר פסטר
לשע יי אצין;
הרוא שפדתי ליה נמקח
הרוא שפדתי ליה נמקח

[illegible]

עין משפט
ור מצוד

ג א מ"י פ"ה מהלכות
שמיעה ודעות ה"ז ו' ע'
בהשמות וכו' ע'
מא ב מ"י שם פ"ב הלכה
י'
גב ג מ"י פ"ה מהלכות
תפלות הלכה ז'

הנהגות הב"ח
(א) גם' והדין כהו מקץ שבע
שנים והדר בחיוב:

שנת חמשים עולה לכאן
 ולכאן. שנת היובל ושנה
 לחסותה של חמשים (ד"ה ט)
 שנת היובל היא מיוכל שגבר
 ומשכן אותה שנה אחת ליובל
 יבא (לענין בד) וכענין לענין
 שאלה אלה חמשים הקדוש
 יוצא בלא פדיון. ג' ד"ה
 שנה יחמור הקדוש חמור ואל
 שנה יחמור הקדוש חמור ואל

רבינו גרשום
[הנחת לרבנן, אצטרך
לסימני יובלות כדי לקדש
שמיטה בזמן: אלא לר'
יהודה דאמר, דעולה נמי
לכאן ולכאן ליובל ולשנות
ממנה א"ב ג' ר' עד ד: למה
לי, לסימני יובלות בשמיטין
סניא: הא דדאי, רחגי אף
ביאתן כימי עזרא מנו יובלות
לא, וקדש וקדושת דלא יזכרו]

לא אצטויקן ולא צו מי שטיקן
וירכותו מאתר שולו שסע
ואחון רובעט דו: הרצון בע
מקן שבע שנים חשלוו מקן
שש שנים חשלוו ובעד שיה
למקו שש דחינו ובעד שש
שנים: ואמר רב נחמן בן
יצחק: (ועבדך שש שנים)
שש שנים למכור כדכתיב: ש
חקה נכר עבד שש שנים
יעבד ובתחילתו שביעית יצא
לחפשי והאי קלאמא היינו
שבע שנים ורשאו חיינו
שבע לרועה שדיונו של נרע
לעבד דו יובל ואם נרע
היו שבע שנים דו קרם

[illegible]

צור היובל ככתחלה ולא
ישיבו שוית כעלציון שים
הדרור שפט ראובן וגו דא
סיד הדור מל צור
להתבאר שיבטל יובל
הלא בטל שמעיה שגלו שבת
ראובן וגו דא שים הדרור
וכשחטאו היה מוכיחן ואמר
שיבטל: ואמר אישיה מה
הענין חלו וגו וכי מה סיבו
של אישיה בבית אל. והלא
בית אל של מלכי ישראל
היה אלא שים שהחזיקין
יומיה ואישיה מלך עליון:
שח קציר. קציר הוא קצין

על ד' יהודה: (במי החצוצר)
מיד לאחר שנפכרו אנגלין
(תח): ויצאין כיבול (אם לא)
שהשדחת אינו רשאי לנאול
ות של (בין) ב' בתים אף על
(פסע) בו יוכל כשנה שניה.
ו: וא' לשדה אחוה מרמית
י: יוצא לבעול אם הקדישן
לעולם הורע כוחו בהקדשו
מע אשילו מרע כדו
(שון) יוצא בתום אלף כפרין
לכל נתן הכסף וקם לו: בין
הוא דורכל לא אתר ומפא
(פסע) בו יוכל מר: אי לשדה
בתיה דרב הוגא. כרמאמר

דעםמאן באו לעהטן שותף חבאלו דלעגן בבחי תלידות וולוי דס

(ח) לברואה ה